

Çocuk gelişimi ve mahremiyet

İzmit Hanımlar Sosyal Komisyonu: “1- Hanımların Kur’ân tefsiri okumak üzere toplandıkları mekânlarda bazan kız çocuklarıyla birlikte erkek çocuklar da getirilmektedir. Şâfiî mezhebine mensup hanım kardeşlerimiz, yedi yaşından büyük erkek çocukların getirilmesini uygun bulmuyorlar. Erkek çocukların hangi yaş sınırına kadar buralara getirilmesi uygun olur? Bu konuda bir hüküm veya mezheplere göre farklı hükümler var mı?

2- Seferî olma mesâfesi olarak bildiğimiz doksan kilometre mesâfeden daha uzun yolculuğa bir hanımın tek başına, yanında bir yakını olmadan seyahat etmesinin hükmü nedir? Mahzuru var mıdır?”

Çocukların mânevî olarak gelişimlerini sağlamak, yani onları eğitmek ve terbiye etmek, cenin döneminden başlayarak uzun bir süreçte gösterilen gayret ve himmetle mümkündür. Bu süreç içinde anne ve baba tarafından gösterilen her özveri ve duyarlılık, çocuğu nakış nakış dokuyacak; bu dönemde kazandırılan önemli referanslar çocuğu bir dantel gibi işleyecektir. Öyle ki, çocuk mükellefiyet çağına ulaştığında, kişiliğini kazanmış bir birey olarak sorumluluklar dünyasına adım atabilmelidir.

Çocuk eğitimi hususundaki verimliliğin bir ayağı hiç şüphesiz, kişiliklerini kazanmalarına yardımcı olacak şekilde, kendilerini tanımaya ve faydayı zarardan ayırt etmeye başladıkları yaştan itibaren onları hemcinsleri içinde barındırmak, bulundurmak ve büyüklerini bir model olarak almalarına ve benimsemelerine imkân vermektir. Fitrî olarak; erkek çocuğun modeli babası, kız çocuğun modeli ise

annesidir. Bir görev dağılımı yapılması gerekirse; erkek çocuğun eğitimini daha çok baba; kız çocuğun eğitimini de daha çok anne yapmalıdır. Ki, bu fitratın emridir.

Öyleyse, zorunluluk halleri dışında hanımların meclislerine gelişmiş erkek çocuk getirmek esasen fitrî değildir. Bu erkek çocuk ergenlik çağına ulaşmış ise şer'î de değildir. Zorunluluk olunca da, önce uygun tedbirler alınmalı, sonra getirilmelidir. Burada yaş olarak belirli bir rakam telaffuz etmek gerçekçi olmaz. Çünkü her çocuğun maddî-mânevî gelişimi farklılıklar arz edebilmektedir. Ancak madem yedinci yaştan itibâren hassâsiyetler baş göstermeye başlıyorsa, buna saygılı olunmalı ve takrîben böyle bir ayırım için bu veya civar yaşları ölçü almalıdır.

Diğer sorunuza gelince, dilerseniz hadis kaynaklarımıza bir göz atalım:

Ebû Saîd el-Hudrî (ra) anlatır: Resûlullah Efendimiz (asm) buyurdu ki: “Allah’a ve âhiret gününe îman eden bir kadına, berâberinde babası, oğlu, kocası, kardeşi veya sâir mahrem bir kimsesi bulunmadan üç günden fazla sürecek bir yolculuğa çıkması helâl olmaz!” (1)

İbn-i Abbas (ra) anlatır: Resûlullah Efendimiz (asm) hutbe esnasında şöyle buyurdu: “Hiçbir erkek mahremi olmayan bir kadınla sakın yalnız kalmasın! Kadın da, kendisi ile berâber bir mahremi olmadan sakın yola çıkmasın!”

Resûlullah’ın (asm) bu nehyinden sonra sahabelerden bir kişi ayağa kalkarak:

“Yâ Resûlallah! Benim zevcem hac etmek üzere yola çıktı. Ben ise falan gazveye gitmek üzere yazılmıştım!” dedi. Allah Resûlü (asm):

“Haydi git, zevcen ile berâber haccet!” buyurdu. (2)

Bu kaynaklar bize gösteriyor ki, zorunluluk halleri dışında bir kadının üç günlük mesafeye yanında mahremi bulunmadan yalnız başına çıkması helâl değildir. Üç günlük mesâfe, takrîben doksan kilometrelik bir yol yoldan ibârettir.

Zorunluluk hallerinde ise, en azından bir veya birkaç hanım arkadaşıyla birlikte güvenilir toplu iletişim araçlarını tercih etmelidir.